

Lời Chúa – Chúa Nhật III Phục Sinh (23/04/2023)

CÁC BÀI ĐỌC PHỤNG VỤ NĂM A

Bài đọc 1 Cv 2,14.22b-33

Lời Chúa trong sách Tông Đồ Công Vụ

¹⁴ Trong ngày lễ Ngũ Tuần, ông Phê-rô đứng chung với Nhóm Mười Một lớn tiếng nói với dân chúng rằng : “Thưa anh em miền Giu-đê và tất cả những người đang cư ngụ tại Giê-ru-sa-lem, xin biết cho điều này, và lắng nghe những lời tôi nói đây.

^{22b} “Đức Giê-su Na-da-rét, là người đã được Thiên Chúa phái đến với anh em. Và để chứng thực sứ mệnh của Người, Thiên Chúa đã cho Người làm những phép màu, điềm thiêng và dấu lạ giữa anh em. Chính anh em biết điều đó. ²³ Theo kế hoạch Thiên Chúa đã định và biết

trước, Đức Giê-su ấy đã bị nộp, và anh em đã dùng bàn tay kẻ dữ đóng đinh Người vào thập giá mà giết đi.²⁴ Nhưng Thiên Chúa đã làm cho Người sống lại, giải thoát Người khỏi những đau khổ của cái chết. Vì lẽ cái chết không tài nào khống chế được Người mãi.²⁵ Quả vậy, vua Đa-vít đã nói về Người rằng : Tôi luôn nhìn thấy Đức Chúa trước mặt tôi, vì Người ở bên hữu, để tôi chẳng nao lòng.²⁶ Bởi thế tâm hồn con mừng rỡ, và miệng lưỡi hân hoan, cả thân xác con cũng nghỉ ngơi trong niềm hy vọng.²⁷ Vì Chúa chẳng đành bỏ mặc linh hồn con trong cõi âm ty, cũng không để Vị Thánh của Ngài phải hư nát.²⁸ Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống, và cho con được vui sướng tràn trề khi ở trước Thánh Nhan.

²⁹ “Thưa anh em, xin được phép mạnh dạn nói với anh em về tổ phụ Đa-vít rằng : người đã chết và được mai táng, và mộ của người còn ở giữa chúng ta cho đến ngày nay.³⁰ Nhưng vì là ngôn sứ và biết rằng Thiên Chúa đã thề với người là sẽ đặt một người trong dòng dõi trên ngai vàng của người,³¹ nên người đã thấy trước và loan báo sự phục sinh của Đức Ki-tô khi nói : Người đã không bị bỏ mặc trong cõi âm ty và thân xác Người không phải hư nát.³² Chính Đức Giê-su đó, Thiên Chúa đã làm cho sống lại ; về điều này, tất cả chúng tôi xin làm chứng.³³ Thiên Chúa Cha đã ra tay uy quyền nâng Người lên, trao cho Người Thánh Thần đã hứa, để Người đổ xuống : đó là điều anh em đang thấy đang nghe.”

Đó Là lời Chúa

Đáp ca Tv 15,1-2a và 5.7-8.9-10.11 (Đ. c.11a)

Xướng 1: Lạy Chúa Trời, xin giữ gìn con,
vì bên Ngài, con đang ẩn náu.^{2a} Con thưa cùng Chúa :
“Ngài là Chúa con thờ.⁵ Chúa là phần sản nghiệp con
được hưởng,
là chén phúc lộc dành cho con ;
số mạng con, chính Ngài nắm giữ.

Đáp. Lạy Chúa, Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống.

Xướng 2: Con chúc tụng Chúa hằng thương chỉ dạy,
ngay cả đêm trường, lòng dạ nhẩn nhủ con.⁸ Con luôn nhớ
có Ngài trước mặt,
được Ngài ở bên, chẳng nao núng bao giờ.

Xướng 3: Vì thế, tâm hồn con mừng rỡ, và lòng dạ hân
hoan,
thân xác con cũng nghỉ ngơi an toàn.¹⁰ Vì Chúa chẳng
đành bỏ mặc con trong cõi âm ty,
không để kẻ hiếu trung này hư nát trong phần mộ.

Xướng 4: Chúa sẽ dạy con biết đường về cõi sống :
trước Thánh Nhan, ôi vui sướng tràn trề,
ở bên Ngài, hoan lạc chẳng hề vơi !

Bài đọc 2: 1 Pr 1,17-21

Lời Chúa trong thư thứ nhất của thánh Phê-rô tông đồ.

¹⁷ Anh em thân mến, Thiên Chúa là Đấng không vị nể ai, nhưng cứ theo công việc mỗi người mà xét xử. Vậy nếu anh em gọi Người là Cha, thì anh em hãy đem lòng kính sợ mà sống cuộc đời lữ khách này. ¹⁸ Anh em hãy biết

rằng không phải nhờ những cửa chóng hư nát như vàng hay bạc mà anh em đã được cứu thoát khỏi lối sống phù phiếm do cha ông anh em truyền lại.¹⁹ Nhưng anh em đã được cứu chuộc nhờ bữa huyết của Con Chiên vẹn toàn, vô tỳ tích, là Đức Ki-tô.²⁰ Người là Đấng Thiên Chúa đã biết từ trước, khi vũ trụ chưa được dựng nên, và Người đã xuất hiện vì anh em trong thời cuối cùng này.²¹ Nhờ Người, anh em tin vào Thiên Chúa, Đấng đã cho Người trỗi dậy từ cõi chết, và ban cho Người được vinh hiển, để anh em đặt niềm tin và hy vọng vào Thiên Chúa.

Đó Là lời Chúa

Tung hô Tin Mừng x. Lc 24,32

Al-lê-lui-a. Al-lê-lui-a. Lạy Chúa Giê-su, xin mở trí cho chúng con hiểu lời Kinh Thánh. Và khi Chúa phán dạy, xin đốt lòng chúng con cháy lửa nồng nàn. Al-lê-lui-a.

Tin Mừng Lc 24,13-35

Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca

¹³ Vào ngày thứ nhất trong tuần, có hai người trong nhóm môn đệ đi đến một làng kia tên là Em-mau, cách Giê-ru-sa-lem chừng mười một cây số. ¹⁴ Họ trò chuyện với nhau về tất cả những sự việc mới xảy ra. ¹⁵ Đang lúc họ trò chuyện và bàn tán, thì chính Đức Giê-su tiến đến gần và cùng đi với họ. ¹⁶ Nhưng mắt họ còn bị ngăn cản, không nhận ra Người. ¹⁷ Người hỏi họ : “Các anh vừa đi vừa trao đổi với nhau về chuyện gì vậy ?” Họ dừng lại, vẻ mặt buồn rầu.

¹⁸ Một trong hai người tên là Cơ-lê-ô-pát trả lời : “Chắc ông là người duy nhất trú ngụ tại Giê-ru-sa-lem mà không hay biết những chuyện đã xảy ra trong thành mấy bữa nay.” ¹⁹ Đức Giê-su hỏi : “Chuyện gì vậy ?” Họ thưa : “Chuyện ông Giê-su Na-da-rét. Người là một ngôn sứ đầy uy thế trong việc làm cũng như lời nói trước mặt Thiên Chúa và toàn dân. ²⁰ Thế mà các thượng tế và thủ lãnh

của chúng ta đã nộp Người để Người bị án tử hình, và đã đóng đinh Người vào thập giá.²¹ Phần chúng tôi, trước đây vẫn hy vọng rằng chính Người là Đấng sẽ cứu chuộc Ít-ra-en. Hơn nữa, những việc ấy xảy ra đến nay là ngày thứ ba rồi.²² Thật ra, cũng có mấy người đàn bà trong nhóm chúng tôi đã làm chúng tôi kinh ngạc. Các bà ấy ra mộ hồi sáng sớm,²³ không thấy xác Người đâu cả, về còn nói là đã thấy thiên thần hiện ra bảo rằng Người vẫn sống.²⁴ Vài người trong nhóm chúng tôi đã ra mộ, và thấy sự việc y như các bà ấy nói ; còn chính Người thì họ không thấy.”

²⁵ Bấy giờ Đức Giê-su nói với hai ông rằng : “Các anh chẳng hiểu gì cả ! Lòng trí các anh thật là chậm tin vào lời các ngôn sứ !²⁶ Nào Đấng Ki-tô lại chẳng phải chịu khổ hình như thế, rồi mới vào trong vinh quang của Người sao ?²⁷ Rồi bắt đầu từ ông Mô-sê và tất cả các ngôn sứ, Người giải thích cho hai ông những gì liên quan đến Người trong tất cả Sách Thánh.

²⁸ Khi gần tới làng họ muốn đến, Đức Giê-su làm như còn phải đi xa hơn nữa.²⁹ Họ nài ép Người rằng : “Mời ông ở lại với chúng tôi, vì trời đã xế chiều, và ngày sắp tàn.” Bấy giờ Người mới vào và ở lại với họ.³⁰ Khi đồng bàn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ.³¹ Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người, nhưng Người lại biến mất.³² Họ mới bảo nhau : “Dọc đường, khi Người nói chuyện và giải thích Kinh Thánh cho chúng ta, lòng chúng ta đã chẳng bừng cháy lên sao ?”

³³ Ngay lúc ấy, họ đứng dậy, quay trở lại Giê-ru-sa-lem, gặp Nhóm Mười Một và các bạn hữu đang tụ họp tại đó.³⁴ Những người này bảo hai ông : “Chúa trời dậy thật rồi, và đã hiện ra với ông Si-môn.”³⁵ Còn hai ông thì thuật

lại những gì đã xảy ra dọc đường và việc mình đã nhận ra Chúa thế nào khi Người bẻ bánh.

Phúc Âm của Chúa

Suy Niệm

(trích trong 5 phút Lời Chúa)

Mời bạn nhập vai hai môn đệ Em-mau để chiêm ngắm. Họ chẳng xa lạ gì với những lời Kinh Thánh “từ Mô-sê đến các ngôn sứ.” Họ cũng biết rõ những điều xảy ra tại ngôi mộ trống do các bà thuật lại. Thế nhưng, những dữ kiện đó như một mớ rời rạc, vô nghĩa đối với họ, cho đến khi người lữ khách đồng hành ấy giải thích Kinh Thánh làm lòng họ “bừng cháy lên.” Rồi người lữ khách ấy lại đồng bàn dùng bữa tối với họ; và kìa, xem ông ấy bẻ bánh! Mọi sự bỗng trở nên mạch lạc, sáng tỏ: “Người lữ khách đó chính là Ngài!”

Bạn ơi, những chữ viết, chứng từ, bánh và rượu chỉ trở thành Lời, Thịt và Máu khi hoà quyện nên một nơi con người Giê-su “chỗi dậy từ cõi chết.” “Lời” không có ý nghĩa gì nếu không phát xuất từ Chúa Giê-su Ki-tô phục sinh bằng xương bằng thịt. Bạn không thể thấu hiểu được “Lời” nếu không kết hợp trong “Thịt và Máu” Ngài. Và bạn cũng không thể đến với “Thịt và Máu” Ngài nếu không được “Lời” Ngài làm “bừng cháy lên”. Các môn đệ Emmau đã “nhận ra Chúa khi Ngài bẻ bánh” như thế đó.

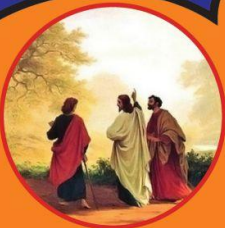

Chia sẻ: Việc suy gẫm Lời Chúa có giúp bạn yêu mến Thánh Thể hơn không?

Sống Lời Chúa: Mỗi khi suy gẫm Lời Chúa, bạn kết hợp với việc rước lễ thiêng liêng; và mỗi khi rước lễ, bạn dành ít phút để suy gẫm lại Lời Chúa bạn vừa nghe.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su đáng mến, con khao khát Chúa. Xin làm sống lại trong con tình yêu mến Chúa. Xin làm cho lòng con bùng cháy lên ngọn lửa nhiệt thành phục vụ Chúa nơi tha nhân.*

Trích Dẫn 01 Câu Lời Chúa trong ngày.

Năm A Chúa Nhật III Phục Sinh

Còn hai ông thì
thuật lại những gì
đã xảy ra dọc đường và việc
mình đã nhận ra Chúa thế
nào khi Người bẻ bánh.

Lc 24, 35

TĐC
Trần Đình Cảnh